

Vedonlyönti hiidenkivellä

JUHANI. Istuupa hän myös usein kuin räakkä kylän ruispelloissa, hieroskellen tähkäpäistä jyviä naamaansa.–Kas, onpa meillä jo myöhäinen ilta, mutta apua ei kuulu meille ihmismaailmasta, ja tässähän vaan aina pasteerailee, pasteerailee ympärillämme kolmekymmentä ja kolme puhisevaa perkelettä. Mutta puskeileepa tuossa peeveliä kaksi. Iskekääät yhteen, iskekääät yhteen ja touhaiskaat läpitse toinen toisenne otsat, touhaiskaat että aivot päästänne roiskahtaa tanterelle, niin on meillä kaksi kiusankappaletta vähemmin. Kas noin, kas noin! Onhan meillä tässä hieman huviakin ajan vietteeksi.–Niin juuri! ja kestäköön tämä leikki kauan ja kyntäköön maata kahdeksan luista auraa.

TUOMAS. Jykevästi siinä ottelevat kyyttöselkä ja koivipää.

JUHANI. Mutta Koivi voittaa.

TUOMAS. Kyyttö voittaa.

JUHANI. Tässä käpäläni, lyöppäs vetoa.

TUOMAS. Olkoon menneeksi. Timo, eroita.

JUHANI. Kas niin!

TUOMAS. Kortteli viinaa!

JUHANI. Sanottu.–Katsellaanpas, katsellaanpas kahden pojan otteloa. Mutta nyt he hieman niinkuin levähtävät otsa vasten otsaa.

TIMO. Ja nytkeilevät noin vaan hiljakseen.

JUHANI. Mutta nyt! Nyt parannetaan täyttä päätä. No Koivi, minun Koivini, iske sorkkas lujasti maahan!

TUOMAS. Iske lujemmin vielä sinä, minun urhea Kyyttöni. Sillä lailla!

JUHANI. Koivi. Koivi!

TUOMAS. Minun roteva Kyyttöni terästetyllä otsalla! No niin! Mutta heitä jo tuo vakava junnaus ja työnnäise miehes helkkariin.

JUHANI. Koivi! Peeveli sinun sarves karsikoon! Pakenetko, riivattu?

TUOMAS. Kämpälämäki kelpaa hänelle.

TIMO. Ja toinen tuhnii vielä perään kuin peijakas. Hi, hi, hi!

TUOMAS. Niin, Juhani.

JUHANI. Meni minulta kortteli viinaa. Sen saat kun pääsemme pinteestä.

Seitsemän veljestä (7. luku)